

Pamatlietas puses

Prasītāji: Rafael Villafañez Gallego un María Pérez Anguio

Atbildētāja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK⁽¹⁾ 3. panta 1. un 2. punkts jāinterpretē tādējādi, ka par noteikumu, kas apspriests atsevišķi, ir uzskatāma bankas un aizņēmēja-patērētāja starpā noslēgta vienošanās, ar kuru tiek mainīti nosacījumi par procentu likmju ierobežojumiem, kā arī noteikts, ka patērētājs sedz izmaksas saistībā ar bankas un patērētāja starpā noformētā aizdevuma un hipotēkas nodibināšanas publiskā akta grozīšanu, ja banka to piedāvājusi kā vienu no diviem alternatīviem veidiem, kā iespējams mainīt hipotekārā aizdevuma finansīalos nosacījumus, un patērētājs to labprātīgi pieņēmis Mutualidad, kura dalībnieks viņš ir, savu dalībnieku labā un interesēs ar banku veikto sarunu gaitā panāktās norunas rezultātā?
- 2) Vai gadījumā, ja uz iepriekšējo jautājumu atbildams noliedzoši, Direktīvas 93/13/EEK 3. panta 1. punkts saistībā ar tās 6. panta 1. punktu jāinterpretē tādējādi, ka tāda vienošanās kā iepriekšējā jautājumā aprakstītā tajos ir aizliegta tāpēc, ka, ņemot vērā bankas un Mutualidad norunas mērķi un priekšmetu, tā ir negodīgs noteikums?

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 2. sēj., 288. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. februārī iesniedza Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (Beļģija) – Openbaar Ministerie/Marc Emiel Melanie De Beuckeleer u.c.

(Lieta C-56/14)

(2014/C 135/24)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout

Pamatlietas puses

Prasītājs: Openbaar Ministerie

Atbildētāji: Marc Emiel Melanie De Beuckeleer, Michiel Martinus Zeeuws, Staalbeton NV/SA

Prejudiciālie jautājumi

Vai 2006. gada 27. decembra Ietvarlikuma 137.–152. pantā paredzētais pienākums veikt iepriekšējo paziņošanu par darba ņēmējiem LIMOSA sistēmā ir nesaderīgs ar EKL 49. pantā un LESD 56. pantā paredzēto pakalpojumu sniegšanas brīvību?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. februārī iesniedza Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Itālija) – Orizzonte Salute – Studio Infermieristico Associato/Azienda Pubblica di Servizi alla persona “San Valentino” u.c.

(Lieta C-61/14)

(2014/C 135/25)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Pamatlietas puses

Prasītāja: Orizzonte Salute – Studio Infermieristico Associato

Atbildētāji: Azienda Pubblica di Servizi alla persona “San Valentino” – Città di Levico Terme, Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri e Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvā 89/665/EEK⁽¹⁾ par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas [pārsūdzības] procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām [publisko piegādes un būvdarbu līgumu slēgšanas tiesības], kas grozīta ar Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvu 92/50/EEK⁽²⁾ [un Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīvu 2007/66/EK⁽³⁾], un turpmāk veiktajos grozījumos un papildinājumos paredzētie principi ir pret tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir atspoguļots 2002. gada 30. maija *Decreto del Presidente della Repubblica* Nr. 115 13. panta 1.a, 1.c un 6.a punktā un 14. panta 3.b punktā (kā tie vēlāk ir pakāpeniski ir atjaunināti ar likumdošanas pasākumiem), kuros ir paredzētas lielas vienotās iemaksas summas, lai piekļūtu administratīvai tiesai publiskā iepirkuma līgumu jomā?

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīva 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas [pārsūdzības] procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām [publisko piegādes un būvdarbu līgumu slēgšanas tiesības] (OV L 395, 33. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai (OV L 209, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīva 2007/66/EK, ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārsūdzības procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā (OV L 335, 31. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 10. februārī – Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-63/14)

(2014/C 135/26)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis – B. Stromsky)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka, noteiktajā termiņā neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai no atbalsta saņēmēja atgūtu valsts atbalstu, kas Komisijas 2013. gada 2. maija Lēmuma 2013/435/ES par valsts atbalstu SA.22843, ko Francija piešķirusi par labu Société Nationale Corse Méditerranée un Compagnie Méridionale De Navigation⁽¹⁾, 2. panta 1. punktā tika atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar iekšējo tirgu, noteiktajā termiņā neanulējot visas šī 2. panta 1. punktā paredzētās atbalsta izmaksas un noteiktajā termiņā neinformējot Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu šī lēmuma prasības, Francijas Republika nav izpildījusi LESD 288. panta ceturtajā daļā un minētā lēmuma 3., 4. un 5. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš, kurā Francijas Republikai vajadzēja atgūt SNCM nelikumīgi izmaksāto atbalstu, ir beidzies četrus mēnešus pēc lēmuma paziņošanas.

⁽¹⁾ OV L 220, 20. lpp.